

GAZETA LWOWSKA.

Z Redakcją i drukarnią w tygodniowym koszcie w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. —
Włochy. — Niemce. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. —
Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Obwieszczenie

c. k. dyrekcji finansów krajowych.

Wysokie c. k. ministryum skarbu oznajmiło odnośnie do zawartego w Dzienniku ustaw państwa cesarskiego patentu z dnia 9. października 1860 z najwyższymi postanowieniami o bezpośrednio (stałym) opodatkowaniu na rok administracyjny 1861 pod d. 11. października r. b. l. 4250-F. M., że gdy ani w sposobie ani w wymiarze podatków na ten rok administracyjny żadna zmiana nie nastąpi, przeto pod względem wymierzenia, przepisania i poboru stałych podatków na rok 1861 owe postanowienia, które na rok administracyjny 1860 wydane zostały, jednakże z tym wyjątkiem w użycie wejść mają, że celem wymierzenia podatku dochodowego, dla fasyi dochodu I. klasy na rok administracyjny 1861 przychody i wydatki lat 1858, 1859 i 1860 do wykazania czystego dochodu w przecięciu za podstawę wzięte być mają i rozporządzenia §§. 21 i 22 najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 do kwot od stałych poborów II. klasy na rok, który się z 1. listopada 1860 zaczyna, a 31. październik 1861 kończy, zapadłych zastosowane, że następnie prowizye i renty III. klasy, które podlegają zobowiązaniu fasyonowania ze strony uprawnionych do poboru według stanu, majątku i dochodu z dnia 31. października 1860 fasyonowane i fasye o przychodzie w ogóle i doniesienia o stałych poborach do dnia 31. grudnia 1860 podane być mają.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Lwów, dnia 15. października 1860.

Wiedeń, 26. października. Dnia 25. października 1860, wyszły w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i zostały rozesełane zeszyty LIV., LV. i LVI. Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt LIV. zawiera:

Nr. 225. Cesarski manifest z 20. października 1860.

Nr. 226. Cesarski dyplom z 20. października 1860, dla uregulowania wewnętrznych politycznych stosunków monarchji.

Zeszyt LV. zawiera:

Nr. 227. Cesarski patent z 20. października 1860, którym się wydaje statut względem zastępstwa kraju w księstwie Stryji.

Zeszyt LVI. zawiera:

Nr. 228. Rozporządzenie ministryów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z 13. października 1860, prawomocne w królestwach Kroacji i Sławonii, względem zachowania prawa spłacenia gruntów czynszowych i górniczych.

Nr. 229. Dekret ministryum skarbu z 20. października 1860, prawomocny we wszystkich krajach koronnych, względem częściowego zniesienia istniejących zakazów wywozu i przewozu broni, przyborów broni, amunicji i przedmiotów amunicyjnych.

Nr. 230. Cesarskie rozporządzenie z 21. października 1860, prawomocne we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Lombardo-weneckiego królestwa względem wybijania miedzianej monety zdawkowej po cztery centy waluty austryackiej.

Sprawy krajowe.

(1) był Jego cesarskiej Mości w Warszawie. — Miedziana moneta troyentowa Doniesienia z Pesztu.)

Wiedeń, 26. paźd. Gazeta wiedeńska pisze: Z Warszawy otrzymaliśmy następujące doniesienia z 24. października:

Jego c. k. Apostolska Mość był wczoraj — 23. — na balu, który wyprawiał książę Namiestnik Gorezakow na cześć pobytu Ich MM. Cesarzów Austrii i Rosji i księcia Rejenta Pruskiego. Zabawa ta była bardzo świetna, i znajdowali się na niej prócz Monarchów, członkowie najwyższych sfer społeczeństwa, tak krajowi jak i zagraniczni. Obadwaj Cesarze byli na wieczery i bawili do godziny 1^{1/2}.

Dziś w południe udali się Monarchowie na wielką manewrę wojskową.

O godzinie 5. będzie świetna uczta, o 8mej przedstawienie teatralne w oranżeryi i wielkie oświetlenie parku Łazienek.

Odjazd Jego Mości Cesarza Franciszka Józefa z Warszawy ma być oznaczony na piątek 26. października.

— Rozporządzenie Cesarskie z dnia 21. października 1860, dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardo-weneckiego,

względem bicia zdawkowej monety miedzianej. po cztery centy wal. austr. sztuka.

Aby ułatwić targ drobiazgowy, stosownie do ogłoszonego w Dzienniku praw państwa (XXIII. l. 101 z r. 1857), traktatu mennicznego danego w Wiedniu dnia 24. stycznia 1857, po wysłuchaniu moich ministrów i mojej rady państwa postanowiłem, co następuje:

Po pierwsze. Oprócz wprowadzonej rozporządzeniem mojem z dnia 19. września 1857 l. 169 Dz. pr. państ. monety zdawkowej miedzianej nakazuję bić monetę miedzianą po cztery centy w. a. sztuka dla wszystkich krajów koronnych z wyjątkiem królestwa Lombardo-weneckiego.

Po wtóre. Monetę tę należy bić stosownie do wspomnianego traktatu mennicznego, i warunków wyrażonych w rozporządzeniu mojem z dnia 19. września 1857. Każda zatem taka sztuka cztero-grajcarowa ma ważyć biorąc w stosunku 150 centów na jeden funt miedzi. 0.0266 funta, i ma się liczyć dwadzieścia pięć sztuk tej monety na jeden zł. reński waluty austryackiej.

Po trzecie. Średnica sztuki czworocentnej oznacza się na 27 milimetrów. Strona główna wyobraża ukoronowanego cesarskiego orła z napisem wokoło:

C. k. austryacka moneta zdawkowa.

Na stronie odwrotnej w wieńcu dębowym umieszczona liczba centów 4 u spodu rok wybicia monety.

Kraniec ma być gładki.

Po czwarte. Wizerunek tej nowej monety zdawkowej miedzianej załącza się przy niniejszem.

Po piąte. Naczelnikowi mojego ministryum finansów polecam zająć się wykonaniem niniejszego rozkazu, i obwieścić osobnym ogłoszeniem czas puszczenia w obieg nowej monety.

Wiedeń, 21. października 1860.

Franciszek Józef r. w.

Hrabia Rechberg r. wł.

Za najwyższym rozkazem

Baron Ransonet.

Plener r. wł.

Rady gminne Budy i Pesztu przyjęły [radośnie na posiedzeniu z d. 22. b. m. najwyższe postanowienia, na mocy których raczył Jego c. k. apost. Mość przywrócić najlaskawiej krajowi konstytucyę, postanowiły też złożyć u stóp tronu adres podziękowania i hołdu. Rozporządziły także wyprawić dnia 24. b. m. uroczyste nabożeństwo dziękczynne we wszystkich kościołach i wezwały ludność oświetlić w przeddzień kościelnych uroczystości obadwa miasta. Prócz tego uchwalono, by deputacya z grona rady gminnej wyraziła uczucia podziękowania Jego Excelencyi fzm. Benedekowi. Wreszcie postanowiono jednogłośnie przysłać po dawnym zwyczaju adres z gratulacyą do nowo mianowanego kr. węgierskiego kancle-rza nadwornego, barona Mikołaja Vay.

Dnia 23. b. m. była na placu w Budzie przy sprzyjającej pogodzie wspaniała rewia obudwu garnizonów w obecności Jego Exc. fzm. Benedeka, i wśród licznych tłumów ludu.

Dnia 22. b. m. iluminowano świetnie miasto Oedenburg na cześć cesarskich postanowień.

— Gazeta wiedeńska pisze: Dnia 23. b. m. zaszyły w Peszcie smutne zamieszki. Musiano użyć zbrojnej siły przeciw szalonym excesom, których się dopuścili w kilku częściach miasta wyłącznie młodzi ludzie i tłumy z najniższych warstw społeczeństwa, opierając się w końcu otwarciu organom publicznego porządku. Nie ma jeszcze pewnych wiadomości, ile osób było rannych: ale jesteśmy w stanie już dzisiaj zapewnić, że wicherzyciele i ich postępowanie są dowodem, że ogłoszenie najwyższych postanowień jest tylko w pozornym związku z smutnemi zajściami. Tacy, jak są ci zdroźni, nie są wcale zdolni pojąć w kilku godzinach ważnego aktu politycznego, a wypadki z d. 23. b. m., jeżeli tu nie działały jeszcze inne wpływy, dowodzą tylko dzikiej żądzy zdroźności, nie mającej

najmniejszego związku z polityką. Nie podobna sądzić, by rozsądna i poważna część mieszkańców Pesztu nie patrzyła z oburzeniem na te oznaki występnej swawoli, i by nie poczytała za obowiązek przynajmniej w swoim zakresie zapobiegać podobnym wykroczeniom. A może te zdrożności wywołają zbawienną reakcję przeciw lekkomyślnemu zapatrywaniu się na wyraz publicznego życia.

Hiszpania.

Espana zaprzecza wiadomości, jakoby z powodu zamachu uwięziono osoby niektóre, owszem potwierdza doniesienie, że sprawca zamachu jest obłąkany.

Anglia.

(Nowiny dworu.)

Londyn, 23. października. Królowa przyjmowała wczoraj w Windsorze W. księcia Michała i W. księżną Olę Feodorowną. Ich król. Wysokościom towarzyszyli książę Leiningen, panowie i damy ich dworu. Równocześnie przyjechał na zamek lord Palmerston zaproszony do dworu.

Francya.

(Nowiny dworu. — Pismo Cesarza Alexandra.)

Paryz, 23. października. Wczoraj rano przyzywał Cesarz wielkiej radzie marszałków w St. Cloud. Sama narada względem uformowania armii rezerwowej trwała 3½ godziny.

— Sfery polityczne zajmuje list Cesarza Alexandra z objaśnieniami w *Constitutionnelu*. Według *Köln. Ztg.* miała to być odpowiedź Cesarza Alexandra na wyjaśnienia i przyrzeczenia w dawniejszym piśmie Napoleona III., Alexander II. uznaje i pochwała gotowość Cesarza Francuzów połączyć się z innymi mocarstwami przeciw rewolucji, a jeszcze więcej koncesye dla Rosji w sprawie wschodniej. Rosyjskie pismo odręczne uspokoiło także Francję co do tendencji warszawskich konferencyi, ale surowo gani „zamachy“ Piemontu. Rosya nie będzie nigdy uznawać i pochwałać postępowania Piemontu, owszem starać się w sposobnej chwili przywrócić wszystko we Włoszech do dawnego stanu prawnego.

Włochy.

(Prawodawstwo sardyńskie zaprowadzone. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Rzymu. — Jeńcy papiescy w Piemencie. — Doniesienia z Neapolu. — Wojska piemontskie w Neapolitańskim. — Program spotkania Garibaldeggo z Królem. — Korespondencya z Mesyny.)

Do *Débats* piszą z Turynu między innymi: „Uwagi godna, że aneksowane prowincje bez wyjątku obstają przy swoich prawach, i z wielką niechęcią przyjmują sardyńskie prawodawstwo. Jak dawniej w Lombardyi, podobnie okazuje się teraz w Emili.“

— *Patrie* zapewnia, że lord John Russell w nocy do rosyjskiego gabinetu wyjaśnił zdanie Anglii co do sprawy włoskiej. Anglia uznaje bezwarunkowo prawo Austrii do posiadania Wenecyi, ale względem reszty Włoch sądzi, że Europa powinna utrzymać zasadę nieinterwencyi.

Rzym. Według wiadomości w *Gazecie pruskiej* z Rzymu z 21. października zajęli Francuzi Montalto, a na przyszły tydzień zamysłali zająć Orvieto. W prowincyi Viterbo przebywa jeszcze 2000 ochotników. Werbunki dla wojska papieskiego trwają nieprzerwanie i Papieżowi nie zbywa na pieniądzech. W Rzymie pokładają wielką nadzieję na zjazd w Warszawie. Nie chcą nie wiedzieć o koncesyach i stanowczo odrzucają propozycje Francji, na mocy których Papież ma poprzestać na dziedzicznej spuściznie świętego Piotra. Książę Grammont miał nadzwyczajną audyencyę u Jego Świątobliwości.

— Jak donoszą z Rzymu, miał oświadczyć hr. Cavour, że potąd jeńców papieskich nie wypuszczą, aż państwo papieskie rozpuści obce wojska w swej służbie.

Neapol. Do Kapuy powróciła brygada Mecheln, która stoczyła z Garibaldzistami kilka utarczek krwawych; utraciła siedmiu oficerów, a między nimi syna generała Mecheln. Poległ przy boku ojca, którego był adjutantem. Sądzą, że po wyjeździe Wiktora Emanuela do Neapolu, znowu się rozpoczyna nieprzyjacielskie kroki nad Volturną. *Independance* powiada, że nieuznanie blokady Gaety ze strony Francji, jest czeza formalność i niejako uzupełnia odwołanie posła francuskiego z Turynu.

— Od dnia 14. października zajmowali Piemontanie w Neapolu główny odwach, lecz dnia 16. ustąpili gwardyi narodowej, gdyż wszystkie zbrojne siły piemontskie udały się niezwłocznie do Caserta, aby brać udział w oblężeniu Capuy. Z północnych i wschodnich prowincyi królestwa nadchodzą ciągle wiadomości o zbliżeniu wojsk sardyńskich. W ostatnich dniach wysiadło tu znowu na ląd kilka tysięcy ludzi. Zajmują się już bardzo uroczystościami przyjęcia, które na cześć nowego króla Włoch wyprawione będą. Miasto przeznaczyło na to znaczne sumy.

— Marsylski telegram donosi z Gaety d. 17. b. m.: Francuski admirał Barbier de Tinan przyplął tu z Neapolu z dwoma linowami okrętami, jedną fregatą i parowcem awizowym. Odwiedzał Króla i oświadczył, że ma polecenie nie dozwalać blokady Gaety.

— Turyński dziennik wojskowy opowiada, w jaki sposób nastąpi spotkanie Garibaldeggo z Królem. Garibaldi wyjedzie naprzeciw Króla, gdy będzie wjeżdżał do Neapolu, Wiktor Emanuel poda mu rękę i powie: Pozdrawiam cię marszałku i spodziewam

się, że się odtąd nie rozłączymy nigdy.“ Równocześnie Fantì, Lamarmora, de Sonnaz i Cialdini mają być mianowani marszałkami.

Ale podczas gdy Piemont obsypuje dowódcę ochotników Garibaldeggo honorami i godnościami, towarzysz jego Zambianchi, który za wcześniej, wprzód nim hr. Cavour dał hasło, chciał wkroczyć do państwa papieskiego, jak to później uczynił sam Piemont a Garibaldi w królestwie Obojga Sycylii, siedzi w sardyńskim więzieniu, z którego właśnie założył nowy „protest“. Uzała się, że z rozkazu ministryalnego bez procesu skazano go na galery.

Journal des Débats pisze: Zajmują się tu ciągle przygotowaniem wojennym. Za punkta w systemie obrony obrano Piacenzę i Bononie: Piacenzę w razie najścia na linii Mincio, a Bononie na linii Padu. Neapolitańskich jeńców przydzielają do armii sardyńskiej, i pracują nad tem, by rozbitki neapolitańskiej armii zkojarzyć z piemontką. Linijowych pułków piechoty mają zebrać 64; pułki zawierające tylko dwa bataliony otrzymają trzeci.

— Korespondent mesyński pisze dnia 13go b. m. do pruskiego dziennika:

„Dowiedziałem się z dzienników, jakoby bombardowano nasze miasto. Ile w ten prawdy, niechaj okażą następujące szczegóły: Dnia 23. września dała twierdza Blasco kilka razy ognia na miasto ponad Terra nuova; później zaszły utarczki z przednią strażą. Neapolitanie ustąpili do twierdzy i wystrzelili kilka razy. Nazajutrz około godziny 10tej rozpoczął się znowu ogień. Na przedstawienie angielskiego i francuskiego konzula oświadczył komendant cytadeli, że codziennie zastaje straż swą poranioną, a niepodobna oznaczyć, z kąd padają strzały. I dlatego rozkazał strzelać, by ochronić swoich żołnierzy i dowieść Mesynie, że jest na jego łasce. Jak się zdaje, Picciotti albo prywatni ludzie strzelali dla rozrywki na przednie strażę z ogrodów, wzdłuż Terra nuova albo z Fiumary, która oddziela ogrody od Terra nuova. Po tych zajściach, w których niestety raniono ciężko kilka niewinnych osób, obsadziła gwardya narodowa miejsce, z kąd strzelano, a komendant sięgnął przednią straż do cytadeli, i odtąd nie padały strzały aż do dnia urodzin Królowej, który powitała załoga twierdzy kilku salwami. Wreszcie władza tutejsza zaspokoila niektóre zazalenia komendanta, że nie dotrzymują warunków konwencyi, że nie wydano cytadeli amunicyi z twierdzy Gonzaga i Castellacio, i że utrudniają załozdze dowóz żywności.

(Depeza ministra Króla neapolitańskiego.) (Dokończenie.)

Możnaby ubolewać nad losem dziewięciorga braci i sióstr Jego królewskiej Mości, iż rewolucya skazała ich na konfiskatę majątku bez żadnego innego przewinienia, tylko że to samo noszą nazwisko. Jakakolwiek będzie ich przyszłość, chociażby na wygnaniu zmuszeni byli walczyć z najtwardszym niedostatkiem, Jego królewska Mość jest przekonany, że nieszczęście swe zniosą z stałością godną swego pochodzenia i rangi, w jakiej Opatrzność, chcąc aby dla innych byli przykładem, pozwoliła im przyjść na świat. W obec niekzemności rewolucyi okazuje się wspaniałomyślność naszego dostojnego Monarchy tem wznioślejszą i świetniejszą.

Pałace i muzea, które odjeżdżając zostawił napełnione skarbami, świadczą światu o bezinteresowności i szlachetności Franciszka II.

Jego królewska Mość połączył swą sprawę ze sprawą swych ludów, i dla tego nie chciał wyprowadzać po za obręb kraju swego osobistego majątku; nie chciał wśród ogólnego rozbitcia ocalać jednej tylko do niego należącej deski, jego obojętność względem dóbr materyalnych weszła w przysłowie, a nawet boleśne wypadki, jakie zaszły w krótkim lecz trudnym przeciągu od chwili jak wstąpił na tron, nie zostawiłyby mu czasu na tego rodzaju troski, iż umysł jego wyłącznie był zajęty spokojem i dobrem poddanych.

Wiem, że te wyjaśnienia nie potrzebne są dla tych, którzy znają stosunki neapolitańskie, iż jednak potwarz znaleźć może rozgłos i w innych krajach, uważam za obowiązek mój zawiadomić Waszą Excelencyę o tem co zaszło, abyś mógł zaprzeczyć potwarzom. Rodzina Burbonów opuszczając stolicę, żadnych z sobą nie uwiozła skarbów; pozostawiła swoje pałace i muzea, świętą spuściznę swych przodków, jako pomnik swej wspaniałomyślności w swoim zawsze ukochanem państwie, nie troszcząc się bynajmniej o następstwa w przyszłości. Posag matki Króla, prywatna spuścizna po jego ojcu, majoraty, oszczędności książąt i księżniczek, wszystko z czego się składa osobisty majątek królewskiej rodziny, co jej zarczają prawa obywatelskie, co szanuje wspólne prawo narodów, skonfiskował rząd rewolucyjny, a Król zaproteutował nawet przeciw tej haniebnej grabieży, sądząc niegodnem siebie zatrudniać się swemi osobistymi interesami, w chwili gdy wielkie sprawy państwa w zupełnym są rozkładzie. Jego królewska Mość nie byłby nawet zważał na wielokrotne przedstawienia swojego rządu w tym przedmiocie, gdyby nie nakazywał mu obowiązek odeprzeć z oburzeniem oszczerstwa, które mogłyby wywierac wpływ na nieświadomych bliżej rzeczy.

Upoważniam Waszą Excelencyę uczynić użytek z tej noty, jaki uznasz za właściwy i wręczyć jej odpis ministrowi spraw zewnętrznych dworu, przy którym jesteś uwierzytelniony.

Casella.

Niemce.

(Wybory frankfurtskie. — Przejazd księcia Metternicha do ParYZa.)

Frankfurt. Na pierwotnych wyborach do prawodawczego ciała odniosła zwycięstwo partya demokratyczna, i to we wszyst-

kich trzech oddziałach znaczną większością głosów. Walka wyborów była bardzo żywa.

— C. k. ambasador przy francuskim dworze książę Metternich stanął dnia 22. b. m. z swą małżonką w Maibowie i nazajutrz ruszył z powrotem do Paryża.

Turcja.

(W. Wezyr powrócił. — Doniesienia z Syryi. — Pożar.)

Kiprisli zawinął dnia 12. b. m. do portu w Konstantynopolu. Przez cały dzień zostawał w domu, a wyżsi urzędnicy Porty oddawali mu jeszcze tego samego dnia wizyty. Ali Basza złożył posadę kajmakama i zajmuje znowu krzesło prezydenta w tansimat-medzlisz. Sultan kazał się dowiadywać o stan jego zdrowia. Prawdziwie zakłopotany jest książę Kuza, który, gdy już Alemu raz składał honory, tedy i teraz w obec prawdziwego wezyra nie może dla niego okazywać się obojętnym. Książę Kuza w wielkich łaskach. Abdul Medzyd obdarzył go orderem medszydzie pierwszej klasy i bogatą dyamentami wysadzaną szablą.

— Działania w Syryi rozpoczęły się pod osobistym dowództwem Fuada Baszy. Prócz 5000 piechoty pod rozkazami Kmety, w którym tak Fuad, jako też cały turecki rząd pokładają bardzo wielkie zaufanie, bierze udział w tej wyprawie także 3500 Francuzów, zuawów i chasseurs d'Afrique. W pierwszej linii postąpią na Deir-el-Kamar, i będą się starać przeszkodzić skoncentrowaniu się druzyjskich sił zbrojnych, co jeszcze dotychczas nie nastąpiło. Proces Churszyda Baszy został zawieszony z powodu oddalenia Fuada z Bejrutu. — Podczas strasznego orkanu, który we środę wieczór srożył się w porcie Konstantynopola, wydarzyło się nieszczęście, że na tak zwanym moście unkaśer przez nieostrożność wybuchł ogień, który spalił prawie dwie trzecie części jego pontonów. Silny wiatr południowo-wschodni pędził płomień na najbliższe na kotwicy stojące okręta, i w okamgnieniu 25 statków i mały parowiec stały się pastwą płomieni. — Obydwóch Serbów, których książę Michał wyprawił do Konstantynopola o firman inwestytury, przyjmował wczoraj Ali Basza na audyencji prywatnej.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Praga, 25. października. Dziś wyprawiła gmina uroczyste Te Deum w kościele katedralnym. Korpusy mieszczkańskie występowały w paradzie.

Lublana, 25. października. Uspokojenie ludności zawsze tu pomyślne; wkrótce oczekują ogłoszenia statutu krajowego dla Karyntyi.

Warszawa, 25. października. Dziś zrana o godzinie 9½ odwiedzał Jego Mość Cesarz austriacki Jego Mość Cesarza Alexandra w Belwederze. Trzej Monarchowie i ich ministrowie mieli całogodzinną konferencję. Jego Mość Cesarz austriacki uda się zapewne jutro wieczorem z obudwoma Monarchami na łowy do Skiernewic, a w niedzielę powróci do Wiednia.

Warszawa, 26go paźdz. w południe Jego Mość Cesarz austriacki był wczoraj z wizytą u księcia Hohenzollerna w hotelu angielskim. Dziś o 3. godzinie po południu będzie ostatni obiad u Jego Mości Cesarza rosyjskiego w Belwederze. Jego Mość Cesarz austriacki odjeżdża dziś o godzinie 5., a książę Rejent pruski o godzinie 7.

Warszawa, 26. paźdz. Jej Mość Cesarzowa Matka zaślubiła niebezpiecznie. Jego Mość Cesarz rosyjski odjechał o godzinie 1wszej.

Paryż, 27. paźdz. *Opinion nationale* ogłosiła wczoraj notę, której miał udzielić austriacki poseł kilku korespondentom. W tej nocy powiedziano: Austria będzie interweniować we Włoszech, jeśli jej ostatnie spokojne usiłowanie pozostanie bezskutecznem. Dzisiejszy *Monitor* zaprzecza istnieniu takiej noty, oświadczając stanowczo, że podane w niej data są całe fałszywe.

Paryż, 26. października. Rząd hiszpański założył w Turynie protest przeciw najściu państwa kościelnego i bliższej anexyi królestwa Obojga Sycylii do Piemontu. Śród takich stosunków sądził też rząd hiszpański, że reprezentant jego nie powinien dłużej pozostawać w Turynie, i mr. Coello otrzymał telegrafem rozkaz opuścić państwo sardyńskie.

Londyn, 26. paźdz. *Daily-News* pisze: „Wnioski wyprowadzane z artykułu gazety pruskiej o zjeździe w Koblency, są zupełnie fałszywe. Zjazd w Koblency nie zmienił polityki angielskiej. — Depesza lorda Russla do Sir Hudsona z 31. sierpnia nie naruszyła zasady nieinterwencji. Było wiele podobnem do prawdy, że Austria przy pomocy Prus byłaby odniosła zwycięstwo. Pan Thouvenel oświadczył księciu Metternichowi, że jeśliby Piemont uległ, Francya nie gwarantowałaby mu posiadłości Toskanii i Romagnii. Na to więc z 31go sierpnia była przysługa dla Włoch, przedstawiając im niebezpieczeństwo ataku na Wenecję.“

Turyń, 26. października. Dzisiejsza *Opinione* donosi mianowanie p. Minghetti ministrem spraw wewnętrznych, Fariniego nadzwyczajnym komisarzem Neapolu, a margrabię Montezemolo komisarzem Sycylii. — Dalej pisze *Opinione*, że 20go b. m. odkryto w Neapolu spiszek na rzecz Króla Franciszka II., skonfiskowano broń i uniformy wojskowe, i aresztowano kilku ludzi. — Do 40 gwardzistów narodowych, którzy nie chcieli usłuchać rozkazu i odejść do Alessandryi, skazał trybunał na 15dniowe więzienie.

Turyń, 26. paźdz. Wstępny artykuł dzisiejszej *Opinione* pod napisem: „Zasady rewolucyi włoskiej“ powiada: Chociaż Cavour zapewniał w parlamencie, że Piemont dla uwolnienia Wenecyi niebędzie prowadzić wojny z Austryą, wie przecież Europa, że wojna taka nieda się uniknąć. Wenecya niemoże i nie powinna pozostawać oddzielona od innych Włoch, i niemożna zwlekać jej uwolnienia, nie zwlekając oraz przywrócenia pokoju na półwyspie.

Turyń, 24. października. Wstępny artykuł dzisiejszej *Opinione* wzywa ministeryum, ażeby załatwiło spiesznie sprawy południowych Włoch i skoncentrowało armię na zagrożonym od Austryi punkcie państwa.

Medyolan, 26. paźdz. *Perseveransa* donosi: Na ziemi neapolitańskiej stoi już 55.000 wojska piemontckiego, z których 10.000 wylądowało w Neapolu, 2000 stoi w Manfredonii, a inne wojsko przebywa trzema gościłcami na Abruzzu. Wiktor Emanuel będzie sam prowadzić działania wojenne.

Wojska neapolitańskie, które mają w swej mocy jeszcze większą część północnego Neapolu, ściągają się w kierunku Kapuy i Gaety. Zapewniają, że Wiktor Emanuel zamierza pozostać przez cztery miesiące w Neapolu, i zwołać tam pierwszy parlament włoski. Cavour przybędzie w listopadzie do Neapolu. W sprawie Króla Franciszka II. walczą tysiące włoscian. Garibaldi nakazał znieść fort Elmo.

Medyolan, 25. października. Dzisiejsza *Perseveransa* donosi z *Turyń* z 24go b. m.: Baron Ricasoli zmienił swoje postanowienie i pozostanie dalej w służbie państwa. Nie Kapua lecz Cajazzo miało dostać się w ręce Garibaldiistów, ale i ta wiadomość jeszcze niepewna. Cialdini działa teraz spólnie z Garibaldim nad Voltur-nem. Sądzą, że wkrótce nastąpi atak na Gaetę. Wiktor Emanuel stoi w Venafro. Cavour zajmował się ostatnimi dniami najbardziej arsenatem. Wszyscy jeńcy z Maceraty będą odesłani do domu. Stojąca w Genuy wojenna marynarka neapolitańska wotowała za anexyą.

Genua, 23. października. Wczoraj zawinęła tu fregata parowa „Constituzione“, którą Cavour ma odpłynąć do Neapolu. Margrabia Rizzi mianowany jest inspektorem marynarki neapolitańskiej i odjeżdża jutro do Neapolu. Margrabia Ceva, dawniej jeneralny sekretarz w ministeryum marynarki, ma być przeznaczony na komendanta portu w Palermie. Cavour ma tu zjechać dla zwiedzenia eskadry neapolitańskiej.

Mnichów, 26. października. Potwierdza się wiadomość, że Bawarya obowiązała się na przypadek nowej wojny włoskiej wnieść na sejmie związkowych, że pozostawienie Wenecyi przy Austryi wymaga interes całej Niemczy.

Konstantynopol, 20. października. (Na Tryest.) *Levant Herald* doradza pożyczkę przymusową i rewizyę taryfy. Kuza odjechał zład 17go. Byłemu ministrowi finansów Hassib Baszy i dyrektorowi telegrafów Mehemed Bejowi ma być wytoczony proces. Wielki Wezyr dozwolił gubernatorom prowincjonalnym wykonywać wyroki śmierci. Rząd angielski proponuje rewizyę traktatu handlowego z r. 1838; Francya domaga się takich samych koncesyi. Joachim, były arcybiskup w Cyziku, mianowany jest patriarchą greckim. — Znowu przybyło tu 1390 Tatarów nogajskich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. października.

Hotel rosyjski: PP. Rudzki Pius. — Małachowski Zygmunt.

Hotel europejski: Ulanicki Wład. — Jaroszyński Nereusz.

Hotel Langa: Ochocki Józef, ces. ros. koleg. sekret.

Hotel angielski: Kossowski Józ. — Hr. Desfórs Teod., c. k. poruczn. —

Hr. Załuski Iren.

Pod koleją żelazną: Bayer Jan, c. k. przeł. pow. — Walter Leopold. — Ptaszyński Felix, c. k. podporucznik.

Dnia 28. października.

Hotel rosyjski: Hr. Kalinowski Stan. — Hr. Łączyński Alex. — Aban-court Xaw.

Hotel Langa: Cieński Bolesł.

Hotel angielski: Żebrowski Karol.

Pod tygrysa: Henrich Alexander.

Do domu prywatnego nr. 714½: Miętuszewski Maxim.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. października.

PP. Bayer J. n, c. k. przeł. pow., do Jaworowa. — Katyński Juliusz, do Wiszenki. — Zarewicz Wład., do Zawadki.

Dnia 28. października.

Zulauf Jul., c. k. przeł. pow., do Szczercza. — Wiktor Tad., do Świrza. — Udrycki Adolf, do Mostów Wielkich. — Wiszniewski Ignacy, do Hrycowiec. — Grocholski Józ., do Rosyi. — Obertyński Leopold, do Wiednia. — Biliński Ant., na Wolyń. — Ziloty Bazyl, do Besarabii. — Januszewski T., do Ubinia. — Orłowski Okt., do Polowiec. — Croise Ludw., do Koszelowa. — Aue, c. k. rotmistrz, do Gródka.

TEATR.

Dziś komedya niem.: „Zwei von unsre Leut.“

We środę na scenie polskiej: „Staroświeczyzna i postęp czasu“, komedya w 4 aktach. Połowa czystego dochodu przeznaczona na pomnik dla ś. p. *Jana Nep. Kamińskiego*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 26. października.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Dnia 27. października 1860 r. wyciągnięto w c. k. urządzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb: 20. 23. 15. 36. 39.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i woksli. Dnia 27. października. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 75.10 Metaliki po 5% za 100 zł. 64.35; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —.

demnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akce Banku narodowego sztuka 746. —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 167. —; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Kurs lwowski.

Table with columns: Dnia 27. października, gotówka (zł., c.), towarem (zł., c.), Dukaty holenderski, Dukaty cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięćzłotówka, Galicyj. listy zastawne za 100 złr., Akce gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa.

Table with columns: Kurs giełdy wiedeńskiej, Dnia 25. października, 1. Błąg publiczny, A. Państwa, W austr. wal. po 5%, Z pożyczki narodo. po 5%, Z r. 1851, ser. B. po 5%, Metaliki po 5%, dtto. po 4 1/2%, dtto. po 4%, dtto. po 3 1/2%, dtto. po 2 1/2%, dtto. po 1 1/2%, Przech. do wylos. z r. 1839, 1854, 1860, Benty Como po 42 lir. aus., Wylos. obl. dawn. długu państ., Przech. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju, dtto. z procent za granicą, B. Krajów koronnych, Niższej Austrii, Wyż. Aust. i Salb., Czech, Morawii, Szlaska, Styryi, Tyrolu, Kar., Krainy, i Wyb., Węgier, Ban. Tem., Kracaji i Slawonii, Galicyi, Siedmiogr. i Bukow., Lom. wen. poź. z r. 1850.

Table with columns: pien. towar, Wen. pożyczka z r. 1859, Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy, 2. Stan oblig. domestykaln., po 3% za 100 zł., po 2 1/2% za 100 zł., po 2% za 100 zł., po 1 1/2% za 100 zł., 3. Akce, Banku nar., Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż.-aust. tow. eskomt., po 500 zł., Półn. kolei po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł., Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k., Kolei Cisy po 200 zł. m. k., po 140 zł. (70%) wpłaty, Lomb-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a., Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpl. po 120 zł., Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k., dtto. II. emis. po 200 zł. m. k., Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k., Kolej Aussig. Ciepl. po 200 zł. m. k., z wpl. 60 zł. (30%), Kol. Bern. Ross. po 200 zł. m. k., dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.

Table with columns: pien. towar, Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór., Austr. towarz. żegl. par., po 500 zł. m. k., Lloyd w Tryeście po 500 zł. m. k., Mostu łanc. w Peszcie po 500 zł. m. k., Tow. młyn. par. w Wied., po 500 zł. m. k., Powsz. austr. Tow. gaz., po 250 zł. m. k., 4. Listy zastawne, Banku narodowego w mon. kon., Banku narodowego w wal. austr., Gal. Tow. kred. po 4%, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., Tow. austr. kol. państwa po 500 fr., Kol. półn. po 100 zł. m. k., Kol. Gloggn. za 100 zł., Tow. żeg. par. na Dun., za 100 zł. m. k., Lloyd w 100 zł., 6. Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a., Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.

Table with columns: Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma po 40 zł. m. k., Palliego po 40 zł. m. k., Clarego po 40 zł. m. k., St. Genois po 40 zł. m. k., Windischgrätz po 20 zł. m. k., Waldsteina po 20 zł. m. k., Keglericha po 20 zł. m. k., 5. Woksele, (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p.-n., Berlin za 100 tal., Wroclaw za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p.-n., Genua za 100 lir. piem., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. tosk., Londyn za 10 fl. szt., Lugdan za 100 fr., Medyolan za 100 zł. w. a., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100 zł. w. a., (31 dni po ukazaniu.) Bukareszt za 100 piast. wol., Konstantynopol za 100 piast. tur., Dyskonto weks. Bank. nar., Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ., Kurs złota, w przecięciu w w. a., Dukaty ces. men., dtto. pełnej wagi, Korona, Półkorona, Napoleondor, Rosyjski impery., Kurs korony w c. k. kasach.

KRONIKA.

Dyrekcya Teatru Niemieckiego zapowiedziała na Czwartek 1. listopada Wielką Akademię muzyczną, z której dochód przeznaczają na fundusz projektowanego pomnika dla Jana Nep. Kamińskiego byłego Dyrektora Sceny polskiej we Lwowie. (Polowanie w Białowiejskiej puszczy.) Do „Nowego dziennika prusk.“ donoszą następujące szczegóły wielkiego polowania w Białowiejskiej puszczy: Dnia 17. b. w. rano między 5 a 6. godziną przyjechali książęta Karol i Albrecht pruscy, książę August wirtemberski i książę Fryderyk Wilhelm heski, po trzydziestogodzinnej jeździe z Wilna na Grodno i Białystok do lasów białowiejskich, obejmujących 40 mil kwadratowych. Dnia 18. b. m. o 5. godzinie rano nadjechał także Jego ces. Mość Alexander w towarzystwie W. księcia sasko-wejmarskiego i z licznym dworem. Dla Jego ces. Mości wybudowano wилę dla orszaku drewniane domy, w ogóło przygotowania były prawdziwie cesarskie. O 10 1/2 godzinie odwiedził Jego ces. Mość dostojnych gości i oglądał także pomieszkania adjutantów. W południe rozpoczęto drugie pamiętne w historii polowania na żubry. Pierwsze sto lat temu było d. 27. września 1752, kiedy Król polski i elektor saski August III. z książętami Xawerym i Karolem saskimi polowali i ubili 47 żubrów samców, jeden z nich wagi 14 1/2 centn., 18 samic, 6 młodych, razem 71; 13 łosiuw, (6 samców, 5 samic, 2 młode) 2 sarny. Łowy zaś d. 18. października 1860, były takie: Jego ces. Mość ubił 4 żubry, 2 łosie, 3 sarny, 4 wilki, 2 lisy, 1 dzika; Wielki książę wejmarski 2 żubry, 1 wilka; książę Karol pruski 4 żubry, 1 wilka; książę Albrecht

pruski 1 żubra, 1 zbika; ks. August wirtemberski 2 żubry, 1 dzika, 1 zająca; książę Fryderyk Wilhelm heski 1 żubra, 1 dzika, 1 wilka; generał baron Lieven 1 żubra, 1 sarnę, 1 lisa; adjutant księcia Karola baron Puttkammer i adjutant księcia heskiego rotmistrz Kier 1 żubra; adjutant ks. Albrechta rotmistrz baron Buddenbrock i adjutant ks. wirtemberskiego kapitan Thiele 1 żubra i 1 dzika. Następnego dnia 19. października: Cesarz ubił 5 żubrów, 1 młodego, 6 danielów, 1 zbika, 1 lisa, 1 zająca; Wielki książę wejmarski 1 żubra, 2 wilki, 2 sarny, 1 dzika; książę Karol 1 wilka, 1 dzika, 1 daniela, 1 zająca; książę Albrecht jednego daniela, 1 zbika; książę August 1 dzika, 1 wilka i inną dziczyznę; książę heski 2 żubry, 1 dzika; książę Radziwiłł 1 żubra; baron Loen 1 dzika; kapitan Thiele 1 dzika, 1 żubra, 1 sarnę; generał Mörder 1 dzika; generał baron Lieven 1 zbika. Ogółem tego dnia ubito 13 żubrów, 8 danielów, 9 sarn, 7 dzików, 3 zbiki, 2 zające i 8 wilków. (Dyńie amerykańskie.) „Journal des Cultivateurs“ radzi w obszernym artykule uprawiać amerykańską dynię (potiron) i wykazuje, że ta roślina jest pożywna nie tylko dla ludzi, ale także wyborną paszą zimową dla zwierząt i pomnaża mleko. Uprawa amerykańskiej dyni wymaga tylko połowe nawozu, co inne rośliny głąbiaste. Z nasienia można wycisnąć olej a do fabrykacji cukru ma być amerykańska albo węgierska dynia równie przydatna, jak buraki. Uprawa tej rośliny jest w Anglii rozpowszechniona. Do dzisiejszej gazety załącza się „Odwzór klawiatury z szkołą Wielmożnej Teodozyi Papparówny.“